

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/39/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217218084
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2217218084.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkyň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková v právnej veci žalobcu: Poštová banka, a.s., IČO 31 340 890, so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 4, zastúpená splnomocnencom: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8/A, IČO: 47 232 471, proti žalovanému: M. G., narodená XX.XX.XXXX, bytom I. S., N. M. U. XXXX/X, o zaplatenie 1.977,15 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 19Csp/14/2017-99 zo dňa 23.11.2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd odvolanie žalobcu proti výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie. **o d m i e t a.**
- II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a v závislom výroku III. **p o t v r d z u j e.**
- III. Žalovanému sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. návrh žalobcu na zmenu na strane žalobcu zamietol, výrokom II. žalobu o zaplatenie 1.977,15 €, vyčíslených úrokov 1.607,87 €, pokračujúcich 23,9 %-ných ročných úrokov zo sumy 1.977,15 € od 01.11.2017 do zaplatenia a 5,05 %-ného ročného úroku z omeškania zo sumy 1.977,15 € od 01.11.2017 do zaplatenia zamietol, výrokom III. stranám nepriznal nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, § 2 písm. b), c), § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 80 ods. 1, 2, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Vecne súd prvej inštancie argumentoval tým, že žalobca sa žalobou podanou dňa 18.12.2017 domáhal voči žalovanému zaplatenia 1.977,15 €, vyčíslených úrokov 1.607,87 €, pokračujúcich 23,9 %-ných ročných úrokov zo sumy 1.977,15 € od 01.11.2017 do zaplatenia a 5,05 %-ného ročného úroku z omeškania zo sumy 1.977,15 € od 01.11.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 09.10.2014 zmluvu o úvere č. 5088329785 (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver 2.000 eur, ktorý mal splatiť v splátkach podľa zmluvy. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise, a to aktuálny stav úveru (č. I. 4 rub a č. I. 5), podacie hárky (č. I. 5 rub a 6), doručenka (č. I. 6 rub), obchodné podmienky (č. I. 7 až 11), prehľad splátok (č. I. 11 rub), sadzobník poplatkov (č. I. 12 a 13), podacie hárky (č. I. 13 rub a 14), upozornenie (č. I. 14 rub), všeobecné obchodné podmienky (č. I. 15 až 21 rub), doručenka (č. I. 22), výzva (č. I. 22 rub), zmluva o úvere (č. I. 23 až 24 rub), zmluva o postúpení pohľadávok (č. I. 76 až 82) a príloha k zmluve (č. I. 75). Zároveň súd pristúpil k hodnoteniu zmluvy o úvere z hľadiska jej platnosti a kritérií stanovených zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Uvedený zákon v § 9 ods. 2, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, stanovoval určité obsahové náležitosti zmlúv o

spotrebiteľských úveroch. Súd zistil, že posudzovaná zmluva bola uzatvorená pripojením podpisov strán na jej písomnom vyhotovení a mal tak aj s odkazom na výklad poskytnutý Najvyšším súdom SR v jeho uznesení z 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017 a na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 09.11.2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia za preukázané, že zmluva bola platne uzavretá a obsahovala podstatné náležitosti zmluvy, ktoré zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch pre takúto formu pôžičky vyžaduje. Právny vzťah založený uvedenou zmluvou o úvere je preto právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

2. Zo zisteného skutkového stavu mal však súd preukázané, že žalobca už nie je veriteľom tejto pohľadávky. Žalobca podaním došlým súdu dňa 08.10.2018 oznámil, že svoju pohľadávku postúpil na postupníka, t.j. na obchodnú spoločnosť R Collectors s. r. o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábřežie 8/A, IČO: 50 094 297 (ďalej len „R Collectors“) s účinkami k 01.10.2018. Podaním zo 06.11.2018 navrhol v zmysle § 80 CSP zmenu na strane žalobcu, ktorú odôvodnil postúpením pohľadávok, vrátane pohľadávky, ktorá je predmetom tohto súdneho konania, pričom novým hmotnoprávnym veriteľom je spoločnosť R Collectors. Podľa § 80 ods. 2 CSP súd návrhu na zmenu na strane žalobcu vyhovie, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Účinnosť postúpenia závisela od okamihu, keď R Collectors zaplatí žalobcovi odplatu za postupované pohľadávky (čl. II ods. 2 zmluvy). Keďže to bol práve žalobca, kto mal nárok na zaplatenie odplaty, súd nemal dôvod pochybovať o tom, že ak žalobca súdu oznámil, že postúpenie nadobudlo účinnosť, tak tomu muselo predchádzať zaplatenie odplaty tak, ako to predpokladá čl. II ods. 2 zmluvy. Z týchto okolností nepochybne vyplýva, že postúpenie nadobudlo účinnosť. Pokiaľ by totiž odplata nebola uhradená, žalobca by celkom určite súdu neoznamoval, že pohľadávku voči žalovanému postúpil k 01.10.2018. Súd preto nepovažoval za potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie k otázke, že či k úhrade odplaty naozaj došlo, takže v tomto rozsahu mal dostatočne preukázané splnenie prvej podmienky zakotvenej v § 80 ods. 1 CSP, teda to, že po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností. Žalobcom správne odcitovaný § 80 ods. 2 CSP ako ďalší predpoklad pre zmenu na strane žalobcu vyžaduje súhlas toho, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Táto úprava vychádza z toho, že nikoho nemožno nútiť, aby bol žalobcom v spore proti svojej vlastnej vôli. Napriek tomu však súhlas spoločnosti R Collectors nebol až do dňa vyhlásenia rozsudku doložený ani zo strany tejto spoločnosti, ani zo strany žalobcu. Prvé pojednávanie vo veci bolo pritom odročené práve na žiadosť žalobcu, ktorý oznámil súdu postúpenie pohľadávky s tým, že možno očakávať zmenu na strane žalobcu. Nie je úlohou súdu, aby žalobcu vyzýval na doplnenie dôkazov, ktorými podpira takýto svoj procesný návrh. Vymedzenie okruhu strán civilného sporu je vecou žalobcu (porov. uznesenie Krajského súdu v Trnave z 19.12.2017 č. k. 9Co/84/2017, bod 13), z čoho vyplýva, že ak má v úmysle privodiť zmenu na strane žalobcu, je na ňom, aby predložil taký návrh, ktorý vyhovuje požiadavkám § 80 ods. 2 CSP. To, že súčasťou návrhu musí byť aj súhlas toho, kto má na miesto žalobcu vstúpiť, potvrdila aj judikatúra (napr. rozhodnutie NS ČR, sp. zn. 32Odo/743/2006). Druhá podmienka teda splnená nebola, a preto súd nemohol žalobcovmu návrhu na zmenu na strane žalobcu vyhovieť. Vzhľadom na to, že ani po odročení pojednávania neboli splnené všetky podmienky na zmenu na strane žalobcu, hoci žalobca mal dostatok času, aby ich splnil, súd návrh žalobcu zamietol.

3. V priebehu konania môže dôjsť k prevodu alebo prechodu práv alebo povinností, o ktoré sa vedie spor na inú osobu než stranu prebiehajúceho konania. O takýto prípad išlo aj v uvedenom spore. Ak totiž žalobca ako postupca postúpil svoju pohľadávku po tom, čo už bolo začaté konanie o jeho žalobe proti žalovanému ako dlžníkovi o uloženie povinnosti splniť dlh, stráca aktívnu vecnú legitimáciu v spore. Nedostatok vecnej legitimácie má za následok zamietnutie žaloby. Keďže žalobca žalovaných pohľadávku postúpil s účinnosťou k 01.10.2018, teda po začatí konania, avšak nebol podaný úplný návrh na zmenu na strane žalobcu vyhovujúci všetkým požiadavkám § 80 ods. 2 CSP, so spoločnosťou R Collectors nemožno pokračovať na strane žalobcu, pretože na to nedala súhlas, a žalobca už nemá aktívnu vecnú legitimáciu. Na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu zamietol.

4. O náhrade trov konania rozhodol tak, že stranám nárok na náhradu trov nepriznal (§ 262 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP a contrario). Žalobcovi ako neúspešnej strane nárok na ich náhradu nepatrí a žalovanému, ktorý mal plný úspech v konaní nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože mu žiadne trovy v konaní nevznikli.

5. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal prostredníctvom svojho splnomocnenca odvolanie žalobca z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie vedený nesprávnymi právnymi a cez ne i skutkovými úvahami ohľadne vecnej legitímácie žalobcu nevykonal dokazovanie a na jeho základe neustálil skutkový stav potrebný pre záver o dôvodnosti vecnej legitímácie. Súd mal skúmať splnenie tejto podmienky a v kontexte toho zistiť skutkový stav veci tak, aby neboli vznikli pochybnosti o tom, či a komu svedčí aktívna vecná legitímácia, čiže mal subjekt, o ktorom žalobca tvrdil, že na neho bola postúpená pohľadávka dopytovať ohľadom súhlasu so vstupom do konania. Súd však nevyzval žalobcu resp. subjekt, ktorý mal vstúpiť do konania na preukázanie tvrdení, ktoré tvoria odôvodnenie rozsudku, resp. aby doplnil svoje podanie o skutočnosti, ktoré súd rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej, preto má žalobca za to, že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázal tu na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009. Žalobca v dôsledku uvedeného namietal, že rozsudok je prekvapivý, nakoľko žalobca nemal možnosť sa počas konania vyjadriť k dôvodom zamietnutia žaloby, resp. že žalobca nemá dosah na zabezpečenie všetkých dôkazov, tak ako má konajúci súd. Žalobca sa domnieva, že rozsudok súdu je nepreskúmateľný, a to z dôvodu nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia. Poukázal pritom na názor občianskoprávneho kolégia NS SR zo dňa 03.12.2015 uverejneného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 1/2016, R 111/1998, sp. zn. 6Sžh/1/2009. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

6. Žalovaný odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutom výroku II. vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v napadnutom zamietajúcom výroku II. (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

8. Predmetom konania je nárok na zaplatenie sumy 1.977,15 € s príslušenstvom. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobcu, predmetom odvolacieho konania je preskúmať správnosť postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba zamietnutá pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

9. Podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.977,15 €, vyčíslené úroky 1.607,87 €, pokračujúce 23,9 %-né ročné úroky zo sumy 1.977,15 € od 01.11.2017 do zaplatenia a 5,05 %-né ročné úroky z omeškania zo sumy 1.977,15 € od 01.11.2017 do zaplatenia. Súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu, že v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie žalobca nevlastnil pohľadávku, teda nie je už aktívne vecne legitimovaným subjektom.

10. Podľa § 80 ods. 1 CSP, ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

11. Podľa § 80 ods. 2 CSP súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

12. Koncepcia zákonodarcu je teda taká, že nedochádza k automatickému procesnému nástupníctvu, a toto je nárokovateľné za predpokladu, že kumulatívne nastanú tieto skutočnosti:

- zmenu strán sporu navrhol oprávnený subjekt (žalobca),
- preukáže sa, že došlo k právnej skutočnosti podľa § 80 ods. 1,
- súhlasí s tým ten, kto má vstúpiť namiesto žalobcu.

13. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

14. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd sa vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu zaoberal najprv tým, či postupom súdu prvej inštancie nedošlo k takému nesprávne procesnému postupu, ktorý by znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod uvedený v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b) CSP). Odvolateľ vzhľadom dôvod naplnenia odvolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b) CSP v tom, že súd prvej inštancie ho nevyzval, resp. nevyzval subjekt, ktorý mal vstúpiť do konania na preukázanie tvrdení, ktoré tvoria odôvodnenie rozsudku týkajúce sa otázky aktívnej legitímácie žalobcu v konaní.

16. Odvolací súd nemohol prisvedčiť uvedenej námietke odvolateľa, keď vytykal súdu prvej inštancie, že ho nevyzval na odstránenie väd podania. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že žalobca bol pred súdom prvej inštancie procesne zastúpený advokátskou kanceláriou, a preto nebolo povinnosťou súdu prvej inštancie poučovať advokátsku kanceláriu o otázke vecnej legitímácie.

17. Odvolací súd však považuje za nevyhnutné poukázať aj na ustanovenie § 150 ods. 1 CSP, ktoré zakotvuje jednu zo základných povinností strán sporu v civilnom procese, a tou je povinnosť tvrdenia. Z uvedeného vyplýva, že stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia, na ktoré nadväzuje dôkazné bremeno. Každý musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia, a teda, kto tvrdí, dokazuje. Súd v civilnom procese nie je oprávnený a zároveň ani povinný zabezpečovať dôkazy na podporu tvrdení niektorej zo sporových strán. Je vecou žalobcu (postupcu) a jeho právneho nástupcu (postupníka), aby sa starali o svoje práva a podali návrh na zmenu účastníka v súlade so zákonom. Odvolací súd poukazuje na všeobecnú právnu zásadu *vigilantibus iura scripta sunt*, teda práva patria bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým).

18. Podľa § 185 CSP môže súd vykonať len tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu (okrem prípadov, kedy sa kladie zvýšený dôraz na ochranu práv a oprávnených záujmov jednej zo strán v spotrebiteľských sporoch, antidiskriminačných sporoch atď.), a teda dôkazná iniciatíva súdu je obmedzená. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd nemohol stotožniť ani s námietkou žalobcu, ktorý v odvolaní namietal, že nemá dosah na zabezpečenie všetkých dôkazov tak, ako má túto možnosť súd. Odvolací súd pripomína, že zmluvu o postúpení pohľadávok č. I/2018, podpísanú dňa 06.08.2018, ako dvojstranný právny úkon, uzatváral žalobca s postupníkom - obchodnou spoločnosťou R Collectors, s. r. o.. Neuzatváral ju súd ani iná tretia osoba. Žalobca teda získal odplatu za postúpenie pohľadávok, a preto jemu vyplývala povinnosť predložiť súdu relevantné dôkazy skôr, ako súd prvej inštancie vyhlásil dokazovanie za skončené.

19. V nadväznosti na uvedené poukazuje odvolací súd aj na ustanovenie § 366 CSP, v zmysle ktorého je použitie prostriedkov procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré neboli stranou sporu uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, obmedzené. V súvislosti s odvolacími argumentmi žalobcu, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ust. § 366 CSP na to, aby mohli byť relevantným odvolacím dôvodom. Žalobca v tomto prípade priložil k odvolaniu aj „Súhlas nového veriteľa so vstupom do konania na miesto žalobcu“. Keďže ide o novotu v odvolacom konaní, bol žalobca povinný dokázať, že nové prostriedky procesného útoku, resp. procesnej obrany, nemohol bez svojej viny predložiť v doterajšom priebehu konania. Uvedenú podmienku podľa názoru odvolacieho súdu žalobca nespĺnil, preto na takto predložený dôkaz nemohol odvolací súd prihliadať.

20. K odvolacej námietke o nepreskúmateľnosti rozsudku treba uviesť, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne a v úplnosti odôvodnil, pričom požiadavka na riadne, úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu. Súd prvej inštancie vysvetlil, že žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu, čo náležite odôvodnil. Odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP, nie je možné preto konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

21. Vo vzťahu k odvolacej námietke o nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd má za to, že v prípade nesprávneho právneho posúdenia veci, vytykaného žalobcom v odvolaní (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), všeobecne ide o hmotnoprávnu vadu rozhodnutia, ktorá predstavuje mylné použitie právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav nemožno použiť. Takéto pochybenie odvolací súd v rozhodnutí súdu prvej inštancie ani jeho procesnom postupe nezistil.

22. Žalobca v dôsledku uvedeného tiež podotkol, že rozsudok je prekvapivý, nakoľko nemal možnosť sa počas konania vyjadriť k dôvodom zamietnutia žaloby. Zo súdneho spisu vyplýva, že prvé pojednávanie bolo na žiadosť žalobcu (č.l. 63) odročené, nakoľko žalobca oznámil súdu postúpenie pohľadávky, ktorá je predmetom tohto súdneho konania s tým, že bude súdu zaslaný návrh na zmenu strany sporu. Súd odročil pojednávanie na termín 23.11.2018 o 13:00 hod. v pojednávacej miestnosti č. 4, o čom boli strany sporu písomne upovedomené. Predvolanie na pojednávanie bolo doručené splnomocnencovi žalobcu dňa 19.10.2018 (č.l. 68). Žalobca a jeho splnomocnenec sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' neospravedlnili a odročenie nežiadali, preto súd uskutočnil pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a jeho splnomocnenca a vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom. Námietku žalobcu, že nemal možnosť sa počas konania vyjadriť k dôvodom zamietnutia žaloby preto považuje odvolací súd za nedôvodnú.

23. K zmene sporových strán môže dôjsť jedine a výlučne v dôsledku skutočnosti, ktorá nastala po začatí konania. Subjektom disponujúcou procesnou aktivitou pri zmene strán sporu je podľa právnej úpravy Civilného sporového poriadku výlučne žalobca.

24. V prejednávanej veci je nesporné, že nastala právna skutočnosť uvedená v cit. ust. § 80 ods. 1 CSP, nakoľko uvedenú právnu skutočnosť žalobca preukázal konkrétnym dôkazom a to zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2018, podpísanou dňa 06.08.2018, z ktorej je zrejmé, že žalobca v konaní uplatňovanú pohľadávku postúpil na R Collectors s. r. o.. Žalobca teda označil právnu skutočnosť, ktorá mala za následok prevod vo veci uplatneného práva aj to, kedy k tomu došlo a zároveň označil aj toho, kto má vstúpiť na jeho miesto, avšak nedoložil súhlas nadobúdateľa práva obchodnej spoločnosti R Collectors s. r. o. so vstupom do konania na jeho miesto skôr než súd o veci samej rozhodol. Za takejto situácie možno konštatovať, že neboli splnené formálne podmienky pre vyhovieť návrhu žalobcu na vstup postupníka do konania, ak nepredložil jeho súhlas so vstupom do konania skôr, ako súd prvej inštancie vyhlásil dokazovanie za skončené.

25. Z postúpenia pohľadávky je zrejmé, že aktuálne je predmetná pohľadávka postúpená na obchodnú spoločnosť R Collectors s. r. o., a že žalobca Poštová banka a.s., už nie je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, nie je teda v konaní aktívne vecne legitimovaný na vymáhanie žalovaného nároku.

26. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, súdneho spisu a vyhodnotení toho, čo uviedol odvolateľ konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol, pričom výstižne, zrozumiteľne a presvedčivým spôsobom odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia, keď sa vysporiadal s rozhodujúcou skutočnosťou, a to s otázkou aktívnej vecnej legitímácie. Odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám pre odôvodnenie súdnych rozhodnutí v zmysle § 220 CSP.

27. Na tomto mieste považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta, kde zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby.

28. Odvolací súd v napadnutom rozsudku nezistil pochybenie a odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijatý záver o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie.

29. Odvolací súd riadiac sa uvádzaným, preto rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. vrátane rovnako vecne správneho závislého výroku III. o náhrade trov konania, podľa ust. § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti vo výroku potvrdil.

30. Žalobca odvolaním celý rozsudok súdu prvej inštancie tzn. napadol tiež výrok I., ktorým súd návrh žalobcu na zmenu na strane žalobcu zamietol. Odvolanie žalobcu v tejto časti bolo podané proti rozhodnutiu proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (357 CSP a contrario), o čom bol v napadnutom rozhodnutí aj správne poučený.

31. Podľa § 386 písm. c) Civilného sporového poriadku, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

32. S prihliadnutím na uvedené, odvolaciu súdu neostala iná možnosť ako postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 386 písm. c) CSP odvolanie žalobcu proti výroku I. napadnutého rozhodnutia odmietnuť ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

33. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a contrario Civilného sporového poriadku tak, že plne úspešnému žalovanému nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z Článku 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku zakotvujúceho procesnú ekonomiu, keďže rozhodovanie postupom podľa ustanovenia § 262 ods. 1, 2 < Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku < najskôr o nároku na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, že žalovanému žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného sporového konania.

34. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).